

Moja škola

Moja škola je kolijevka znanja. Ona je također i mjesto upoznavanja, druženja i lijepih trenutaka. Škola je pokretač svega onoga što se dešava u mom životu i onoga što će se dešavati u budućnosti. Mjesto je mog odrastanja u kojem ću uvijek učiti, graditi se, družiti se i biti prijatelj.

Škola je objekt koji ima svoju dušu i pružila mi je za ove godine znanje koje ću iskoristiti za svoje bolje sutra. Razmišljajući o svemu ovome, preplavile su me ugodne uspomene. Još malo i školske klupe ostat će iza nas. Nećemo više jutrom žuriti u školu niti će nas profesori ispitivati. Još malo i postat ćemo odrasli ljudi. Završava se još jedno poglavlje života i odlazak u neki novi, drugačiji svijet. Sa jedne strane osjećam tugu zbog odlaska, rastanka sa bezbrižnim danima i uspomenama, a sa druge strane osjećam nadu, uzbuđenje i velika očekivanja, ali je u ovom trenutku tuga zbog odlaska dominantnija. Sada se prisjećam koliko smo bili uplašeni prvog dana kada smo koračali hodnicima škole. Nepoznato mjesto, nepoznati profesori i svuda nepoznata lica oko nas. Ovdje, u ovoj školi, sazreli smo i postali ljudi. Zajedno smo proživjeli najljepše trenutke, bilo je i onih manje lijepih i teških, ali u sjećanju ostaju samo oni lijepi i vrijedni pomena i sjećanja. Zakoračili smo u svijet odraslih. Neki od nas će krenuti na fakultet, neki će potražiti posao, neko će zasnovati svoju porodicu, ali jedno je sigurno, ma gdje god nas putevi odvedu, svako od nas će ponijeti jedan dio ovih školskih dana sa sobom kroz život, sa ponosom onako kako su nas i naučili. Ovo je posljednje proljeće koje provodimo zajedno kao razred u školskim klupeama. Kroz koju sedmicu svi ćemo u svečanim odjelima i haljinama ispraćati posljednje dane jednog divno provedenog vremena. Nazdravit ćemo drugarstvu i djetinjstvu i svemu onome što smo prošli zajedno. Pred nama će stajati jedan novi početak, jedna velika životna raskršnica koja nosi veću odgovornost i obaveze koje će nam ponuditi više puteva. Jednim od njih morat ćemo poći, a ja se nadam onim pravim.

Sve u životu je prolazno. Mi provodimo naš život u iščekivanju: čekamo da odrastemo, čekamo da završimo škole, da osnujemo svoje porodice, ali šta nam na kraju ostaje? Ostaju nam lijepe uspomene na koje sa osmijehom gledamo i koje bismo ponovo rado proživjeli. Ostaju nam lijepa sjećanja na dane provedene u školi.